

bestemmelser og Paataleregler, og dernæst, at det skal betale en Bøde af 1,000 Kr., som dikteres af Stempelbestyrelsen, dog saaledes, at Spørgsmaalet, om den med Rette er dikteret, kan forlanges indbragt for Domstolene inden 6 Uger. Det er en lignende Bestemmelse som den, der allerede nu findes i Stempeloven af 1861 om Fremgangsmaaden ved Paatale. — I § 4 indeholdes der Bestemmelser om, hvorledes Maksimalsparekasserenten skal fastsættes, og til at fastsætte denne foreslaas der oprettet en Organisation under Navn af Sparekasseraadet, som efter Forslaget skulde bestaa af Sparekasseinspektøren som Formand og 8 Medlemmer. Der findes saa nærmere Regler for, hvorledes Renten første Gang skal fastsættes, hvorledes den senere kan forandres, og om hvornaar Maksimalrenten skal træde i Kraft til enhver Tid, og endelig er det foreslaaet, at Sparekasseraadet skal være beføjet til at tilstede Afvigelser i Maksimalsparekasserenten, forsaavidt angaar Tyendersparekasser og Skolesparekasser. Det tør jo nemlig siges som en given Sag, at disse sidstnævnte Arter af Sparekasser ikke, hvilken Rente de saa end give, have nogen nævneværdig Indflydelse paa Renten i al Almindelighed, og jeg har ikke ment det rigtigt under Hensyn til det store gode Formaal, som disse særlige Arter af Sparekasser have, at foreslaa, at de ubetinget skulde være Reglerne om Maksimalsparekasserenten undergivne. — § 5 indeholder Regler for, hvorledes Valg af Medlemmer til Sparekasseraadet finder Sted. Ligesom jeg har ment, at det var rigtigt og naturligt, at Sparekasseinspektøren, der allerede i Følge sin Embedsstilling staar i Forbindelse med alle Landets Sparekasser og har god Løjlighed til grundigt at sætte sig ind i deres Forhold — ogsaa de Forhold, der berøres af dette Lovforslag — fungerer som Formand, saaledes mener jeg ogsaa paa den anden Side, at det er naturligt, at Sparekasseraadets øvrige Medlemmer skal bestaa af Mænd, der indtage ledende Stillinger ved Sparekasser. Det er foreslaaet, at valgbar skal enhver være, der er Formand for eller Medlem af Bestyrelse eller Direktion for en Sparekasse, og der er føjet til: „en Sparekasse, hvis Udbytte eller Overskud hverken helt eller delvis er forbeholdt Stiftere, Garanter eller Aktionærer.“ Disse Ord ere føjede til, dels fordi Sparekasser af sidstnævnte Art jo indtage en Undtagelsesstilling, dels fordi Repræsentanter for saadanne Sparekasser muligvis kunde have en særlig In-

teresse i, at Renten gik i en vis Retning, helt afset fra, hvad der vilde være til Gavn for Sparekasserne i det hele og for det sparende Publikum og det laanende Publikum i det hele. Jeg foreslaar, at disse 8 Medlemmer af Sparekasseraadet skulde vælges af Rigsdagen, nemlig 4 af hvert af Rigsdagens Ting efter den i hvert Ting fastsatte Forretningsorden for Valg af Udvalg. Jeg har troet, at det vilde være den naturlige og praktiske Vej, ad hvilken man vilde faa 4 Mænd valgte, der baade vare inde i de paagældende Anliggender og tillige kunde forudsættes at komme til at repræsentere alle Afskygninger i Befolkningen, og vilde komme til at repræsentere Sparekasser og alle Arter, enten de er store eller smaa, enten de virke paa Land eller i By. Jeg skal tillade mig i saa Henseende at henvise til, at vi allerede i den gældende Lovgivning have i det mindste et, muligvis flere Eksempler paa, at Medlemmer af saadanne Organisationer vælges af Rigsdagens Ting. Det er altsaa ikke noget nyt, som foreslaas i denne Paragraf. J. § 6. foreslaas der nærmere Regler for Indkaldelse af Sparekasseraadet, for dets Møder og Forretningsgang og for Diæter og Rejsudgifter til Medlemmerne.

Disse 6 Paragrafer angaa altsaa den ene af de Tanker, som jeg ved Forslagets Indbringelse nævnedes var nedlagt i dette Forslag. § 7 angaar den anden af disse Tanker, Forholdet er jo nu det, at efter Sparekasselovens § 4 skulde Sparekasserne ved deres aarlige Regnskabsopgørelse optage deres Børseffekter til en Gennemsnitskurs, til en Kurs af Gennemsnittet af Kurserne paa de 3 sidste Slutningsdage i Marts i de Aar, hvori Sparekassen har ejet det paagældende Papir. Ved denne Bestemmelse skete der for de allerfleste Sparekassers Vedkommende et meget stærkt Brud med den tidligere Fremgangsmaade. Det var tidligere almindeligt, muligvis brugeligt i alle Sparekasser, i alt Fald brugeligt i mange, at de Børseffekter, en Sparekasse efterhaanden erhvervede sig, bleve førte til Bogs for deres Indkøbspris, bleve ved at staa til Bogs for denne Pris og bleve optagne i Regnskaberne for denne Pris, hvad enten Prisen var højere eller lavere end Kursen ved Regnskabets Afslutning, saaledes at Gevinsten paa disse Papirer i Regnskabet først fremtraadte som Gevinst, naar Sparekassen skilte sig ved dem, og saaledes at Tabet paa disse Papirer paa samme Maade først fremtraadte som Tab, naar Sparekassen skilte sig ved dem. Dette var